

NGÀY CHAN HÒA

Là mặt trời rạo rực phương đông lên
Là vờ chìm khao khát. Pha lê đêm
Thời khắc tan nghìn sao khuất bóng

Bỏ xuống như mây vạt ngày rất nhẹ
Có đuôi mắt lá đưa thăm
Ta cũng thế. Chút hồng khe khẽ...*

Chạy lướt gió khuông trời tơ lụa
Bông trâm những nốt nhạc bay cao
Đàn chim ấy chưa một lần bỏ phỏ

Phổ lao xao khua mùa lá mới
Một mùi hương rất lạ theo về
Là tiếng nói mắt nhìn nhau có phải

Thâm riêng mình. Âm ngọt giữa môi tan
Ám như thể thu nghìn giọt nắng
Nở như bông phỏ ngọt trưa hồng

Cúi xuống nhẹ vai ngày run mắt gió
Gọi nhau về. Nhà ai vừa khép cửa
Sắc rom chiều. Rất dịu. Rồi tan

Rồi như mơ như mơ. Bay vào chiêm bao
Nỗi mê hoặc muôn đời giấc ngủ
Một điều gì nghe tựa tiếng xôn xao

Đừng tan nhé cho thâm thì gằn lại
Trái tim này mỏng lắm như gương
Sợ vỡ những lần thao thức dậy

Là thức dậy vô cùng biết thế
Ngó chung quanh ngó đất nhìn trời
Sợ hụt hẫng nên ôm vào rất vội

Là tôi là tôi là tôi
Như viên đá lạnh trong ly nước
Sống tận cùng. Chắc thế. Đã tan ra

MỖI NGÀY MỚI

Có giấc mơ bay lên từ mắt
Vẽ cho nhau đường bay ánh sáng
Là đất trời vào nhịp sắt son

Có giấc mơ mọc nhánh lá non
Từ nụ biếc đôi bàn tay nắm lại

Là hoa mùa cây trái nhân gian

*Có giấc mơ từng giây hít thở
Reo hai vai đôi bờ nắng nở
Là vòng tay nói khẽ, hôm nay*

*Hôm nay. Hôm Qua. Rồi Ngày Mai
Có giấc mơ cuối dòng lệ mặn
Là hạt mầm kỳ diệu nở hoa*

*Đâu trái ngọt lời thơ diệu vợi
Lời thương yêu nhỏ nhỏ hạt suối
Rớt từng ngày sẽ biển bao la...*

Xuân 2016

NGUYỄN THỊ KHÁNH MINH